

عنوان مقاله:

بررسی معماری کپری به عنوان الگویی پایدار در معماری ایران (نمونه موردی: کپرهای شهرستان استهبان)

محل انتشار:

دومین همایش ملی مهندسی عمران و توسعه پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حیدر صدقلی - گروه معماری، واحد استهبان، دانشگاه آزاد اسلامی، استهبان، ایران

امید پرکم - گروه معماری، واحد استهبان، دانشگاه آزاد اسلامی، استهبان، ایران

علی اقتداری - گروه معماری، واحد استهبان، دانشگاه آزاد اسلامی، استهبان، ایران

خلاصه مقاله:

مسیر یکجانشینی انسان از سکونت وی در غارها آغاز گردیده و در ادامه می توان شاهد ساخت انواع کپرهای بسته به شرایط اقلیم محل، مصالح موجود و در دسترس آن اشاره کرد. پس از مدتی بشر اولیه که کپرهای را سازه ای سست و نیازمند بازسازی های مکرر می دید کم کم شروع به ساختن خانه ای با استحکامات بیشتر نمود. معماری کپر به عنوان نوعی از معماری بومی در قسمت های مختلف از جهان به خصوص در نواحی شرقی آسیا و حتی مناطقی از آفریقا (غنا) دیده می شود. کپر، این سازه سبک در عین ایجاد یک خرد اقلیم، نشان دهنده گونه ای از معماری است که بر آمده از فرهنگ و هنر منطقه می باشد و با توجه به نیازها و شرایط فیزیکی، اقتصادی و همچنین نیازهای ارزشی ساکنان منطقه شکل گرفته است. در این پژوهش به بررسی معماری کپری و تکنیک های ساخت آن به عنوان ساختاری بومی و پایدار در شهرستان استهبان پرداخته می شود. ماهیت تحقیق کیفی بوده و گردآوری اطلاعات با استفاده از روش میدانی و استناد به منابع کتابخانه ای انجام شده است. نتیجه تحقیقات نشان می دهد که شناسایی الگوهای ساخت کپرهای در این شهرستان در تداوم بخشیدن به استفاده از این سازه پایدار طبیعی و سودمند و به روز سازی آن بسیار تاثیر گذار می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، معماری کپری، کپرهای شهرستان استهبان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/748683>

